

Sygn. akt IV U 2018/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: stażysta Joanna Dejevska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **R. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28.06.2017r. znak (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o wysokość renty

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 28.06.2017r. znak (...) w ten sposób,
że ustala wysokość świadczenia do wypłaty na kwotę 1.228,68 zł

II. odrzuca odwołanie w pozostałej części

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 2018/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.06.2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z urzędu przyznał wnioskodawcy R. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres do dnia 31.07.2017 r. Wysokość renty od dnia 01.07.2017 r. wynosiła 1.464,47 zł. Zakład ustalił stały termin płatności świadczenia do 1-ego dnia każdego miesiąca.

Należności za okres od 01.07.2017 r. do 31.07.2017 r. w kwocie 1.464,47 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek 150,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne łącznie 131,80 zł, w tym odliczonej z podatku 113,50 zł, odliczonej ze świadczenia 18,30 zł, Zakład zobowiązał się przekazać na rachunek w banku w kwocie 1.182,67 zł.

Postanowieniem z dnia 03.07.2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Inspektorat w N. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w decyzji z dnia 09.06.2017 r.

W odwołaniach od powyższej decyzji z dnia 28.06.2017 r. oraz postanowienia z dnia 03.07.2017 r. R. S. domagał się wyjaśnienia z jakiego powodu wyrównanie świadczenia nastąpiło po upływie ustawowego terminu, który wynosił 1 miesiąc; dlaczego renta za lipiec 2017 r. została wypłacona

w dniu 4 lipca, zamiast 1 lipca; na jakiej podstawie prawnej Zakład zmniejszył wnioskodawcy wysokość świadczenia rentowego za lipiec 2017 r. z kwoty 1.228,68 zł do 1.182,67 zł.

Wskazał również, że treść postanowienia z dnia 03.07.2017 r. jest niejasna oraz nie zawiera wskazania osoby odpowiedzialnej za zaistniałą omyłkę oraz domagał się wyjaśnienia zapisów w karcie przebiegu zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wniósł o ich oddalenie.

Odnosząc się do treści odwołania wnioskodawcy pozwany wskazał, iż zgodnie z art. 118 ust. 1 w zw. z art. 118 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy wydał decyzję w terminie 30 dni od wpływu prawomocnego wyroku sądu. Wypłata świadczenia nastąpiła w najbliższym terminie płatności, ponieważ dzień 01.07.2017 r. był sobotą.

Wyjaśnił również, że wysokość świadczenia brutto za okres od lipca 2017 r., wskazana w decyzji z dnia 09.06.2017 r. i 28.06.2017 r. jest tożsama – 1.464,48 zł i 1.464,47 zł – natomiast różnica 1 gr w kwocie brutto wynika z zaokrążeń. Natomiast różnica świadczenia netto wynika z różnicy zaliczki na podatek dochodowy. Wobec dokonania dwóch wypłat świadczenia w jednym miesiącu (wyrównanie i osobno bieżące świadczenie) nie została zastosowana przy drugiej wypłacie ulga podatkowa. Wyrównanie ulgi podatkowej nastąpi po zakończeniu roku podatkowego. Ponadto wszystkie decyzje i postanowienia wydawane przez ZUS są opatrzone własnoręcznym podpisem osoby wydającej.

Odnosząc się do żądania wyjaśnienie zapisów w karcie przebiegu zatrudnienia organ rentowy podał, że nie ma możliwości odniesienia się, gdyż żądanie jest nieprecyzyjne. Odwołujący nie wskazuje jakie okresy i w jakim zakresie mają zostać wyjaśnione.

Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawy z odwołań R. S. do wspólnego prowadzenia i rozpoznania pod sygn. IV U 2018/17.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. S., urodzony (...) (...)złożył w organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Decyzją z dnia 14.02.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia. Decyzja ta, na skutek odwołania R. S., została zmieniona przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 20.10.2014 r., (...), który przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia wyczerpania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 30.07.2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 05.04.2017 r., (...) oddalił apelację organu rentowego.

Prawomocny wyrok sądu wpłynął do organu rentowego w dniu 22.05.2017 r.

okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego

Decyzją z dnia 09.06.2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20.10.2014 r. przyznał wnioskodawcy R. S. od dnia 29.07.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 30.07.2015 r.

Jednocześnie organ wskazał, że ustalenie dalszych uprawnień do renty wypadkowej zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 30.06.2015 r. zostanie rozpatrzone odrębną decyzją.

W pkt III powyższej decyzji Zakład wskazał, iż na poczet należności za okres od 29.07.2012 r. do 30.07.2015 r. w kwocie 63452,93 zł, zalicza kwotę 50767,49 zł z tytułu wypłaconej renty z ogólnego stanu zdrowia. Wyrównanie za okres od 29.07.2012 r. do 30.07.2015 r. – 12685,44 zł wraz ze świadczeniem za lipiec – 1464,48 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek 1404,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne łącznie 1273,49 zł, w tym odliczonej z podatku 1096,62 zł, odliczonej ze świadczenia 176,87 zł, ZUS przekaże na rachunek w banku w kwocie 11472,43 zł.

W pkt IV tej decyzji podano, że od 01.08.2017 r. podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 1464,00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 104,00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 131,80 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 113,50 zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 18,30 zł. Od 01.08.2017 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1228,68 zł.

Wysokość świadczenia wynosiła od 01.03.2015 r. – 1453,49 zł brutto, od 01.03.2016 r. – 1456,98 zł brutto, od 01.03.2017 r. – 1464,48 zł brutto.

dowód: decyzja z dnia 09.06.2017 r. w aktach organu rentowego

- akta organu rentowego

Zaskarżoną decyzją z dnia 28.06.2017 r. organ rentowy z urzędu przyznał wnioskodawcy R. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres do dnia 31.07.2017 r. Wysokość renty od dnia 01.07.2017 r. wynosiła 1.464,47 zł. Zakład ustalił stały termin płatności świadczenia do 1-ego dnia każdego miesiąca.

Należności za okres od 01.07.2017 r. do 31.07.2017 r. w kwocie 1.464,47 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek 150,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne łącznie 131,80 zł, w tym odliczonej z podatku 113,50 zł, odliczonej ze świadczenia 18,30 zł, Zakład zobowiązał się przekazać na rachunek w banku w kwocie 1.182,67 zł.

dowód: decyzja z dnia 28.06.2017 r. w aktach organu rentowego

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 03.07.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Inspektorat w N. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w decyzji z dnia 09.06.2017 r., w ten sposób, że prawidłowy zapis w pkt. III ww. decyzji winien brzmieć: „Na poczet należności za okres od 29.07.2012 r. do 30.07.2015 r. w kwocie 63452,93 zł, Zakład zalicza kwotę 50767,49 zł z tytułu wypłaconej renty z ogólnego stanu zdrowia. Wyrównanie za okres od 29.07.2012 r. do 30.07.2015 r. – 12685,44 zł, po odliczeniu zaliczki na podatek 1254,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne łącznie 1141,69 zł, w tym odliczonej z podatku 983,12 zł, odliczonej ze świadczenia 158,57 zł, Zakład przekaże na rachunek w banku w kwocie 10289,75 zł.”

Usunięto także w całości zapis pkt. IV, gdyż wnioskodawca na dzień sporządzenia decyzji z dnia 09.06.2017 r. nie był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy za miesiąc lipiec i sierpień 2017 r.

dowód: postanowienie z dnia 03.07.2017 r. w aktach organu rentowego,

- akta organu rentowego

W dniu 29.06.2017 r. organ rentowy dokonał wypłaty wyrównania świadczenia wnioskodawcy w wysokości 10.289,75 zł. Kwota ta została zaksięgowana na koncie R. S. w dniu 29.09.2017 t.

dowód: potwierdzenie przelewu na rachunek bankowy, k. 30 akt sąd.

W tym samym dniu, tj. 29.06.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zlecił wypłatę R. S. kwoty 1.182,67 zł tytułem renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, która ze względu na termin wypłaty tego świadczenia przypadający na 1-szy dzień każdego miesiąca zostało zaksięgowane przez organ jako wymagane na dzień 1 lipca 2017 r. Należną kwotę ubezpieczony otrzymał w dniu 04.07.2017 r.

dowód: potwierdzenie przelewu na rachunek bankowy, k. 28 akt sąd.,

- wyjaśnienia pełnomocnika pozwanego, k. 38-38v akt sąd.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. S. okazało się uzasadnione w zakresie decyzji z dnia 28.06.2017 r.

Wskazać przy tym należy, iż powyższa decyzja dotyczy ustalenia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres, wnioskodawca zaś kwestionował wysokość renty należnej do wypłaty wyłącznie z powodu dokonanego potrącenia zaliczki na podatek dochodowy w wysokości 46,01 zł. Odnośnie zaś samej wysokości renty nie zgłaszał żadnych zarzutów.

Ustaleniu stanu faktycznego Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach rentowych odwołującego R. S. oraz w aktach sprawy, a także częściowo o wyjaśnienia pełnomocnika pozwanego oraz wnioskodawcy. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za podstawę ustaleń faktycznych.

Przedmiotowa sprawa aczkolwiek wskazuje się w niej na kwestię podatku dochodowego od osób fizycznych w istocie dotyczy wysokości świadczenia rentowego netto dlatego też należy do właściwości Sądu Okręgowego. W przedmiotowej sprawie nie było sporu co do wysokości podatku. Spór dotyczył jedynie tego czy pozwany organ rentowy renty wydał świadczenie odwołującemu w prawidłowej wysokości (uwzględniając ulgę podatkową w kwocie 46,01 zł).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2012 roku, poz. 361 z późn. zm.) osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Zgodnie zaś z treścią art. 10 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy źródłami przychodów są m.in. emerytura lub renta.

Wysokość zaliczki została szczegółowo określona w przepisie art. 32 w związku z art. 34 ust. 2 ww. ustawy. Przepis art. 32 ust. 1 stanowi, że zaliczki za miesiące od stycznia do grudnia wynoszą za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali - 18% dochodu uzyskanego w danym miesiącu. Zgodnie zaś z treścią art. 34 ust. 4a ustawy zaliczkę obliczoną w sposób określony w ust. 2 zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej w tym miesiącu przez organ rentowy ze środków podatnika.

Pobranie zaliczki na poczet podatku odprowadzanego do urzędu skarbowego wynika z obowiązku organu rentowego wynikającego z art. 34 ust. 1 ustawy. Płatnikami podatku są na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy organy rentowe, które

stosownie do powołanego wyżej przepisu są obowiązane jako płatnicy pobierać zaliczki miesięczne od wypłacanych bezpośrednio przez te organy emerytur i rent i in. świadczeń.

Pełnomocnik pozwanego organu rentowego na rozprawie w dniu 14.12.2017 r. wyjaśnił, że rzeczywiście świadczenie w postaci renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia zostało wypłacone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 29.06.2017 r., jednak ze względu na to, że termin wypłaty tego świadczenia został wyznaczony na 1-szy dzień każdego miesiąca to świadczenie było wymagalne na dzień 1 lipca 2017 r., dlatego też na ten dzień zostało wyliczone i zaksięgowane. Świadczenie rentowe w kwocie 1.182,67 zł zostało zaksięgowane na rachunku bankowym wnioskodawcy R. S. dopiero w dniu 04.07.2017 r. (k. 28).

Pozwany w tym samym dniu, tj. 29.06.2017 r. wypłacił odwołującemu wyrównanie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w wysokości 10.289,75 zł (k. 30). Wypłata została dokonana na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze.

Organ rentowy podnosił, iż w związku z tym, że w jednym miesiącu zostały wypłacone dwa świadczenia (wyrównanie i renta z ogólnego stanu zdrowia) to ulgę podatkową można było zastosować wyłącznie przy wypłacie jednego z nich, co zostało uwzględnione przy wypłacie wyrównania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, bowiem jak wynika z przedłożonych przez wnioskodawcę wydruków komputerowych potwierdzenia otrzymania przelewu bankowego, R. S. jedno świadczenie otrzymał w miesiącu czerwcu 2017 r. (wyrównanie), a drugie dopiero 4 lipca 2017 r. (bieżące świadczenie z tytułu renty). W ocenie Sądu bez znaczenia w niniejszej sprawie pozostaje fakt, że zlecenie obu wpłat zostało wykonane przez Zakład w jednym miesiącu (29.06.2017 r.), gdyż jak wynika

z wyjaśnień pełnomocnika pozwanego i tak świadczenie z tytułu renty zostało zaksięgowane na dzień 01.07.2017 r., czyli na dzień wymagalności. Okoliczność, że 01.07.2017 r. to była sobota, wobec tego należne świadczenie zostało wypłacone ubezpieczonemu wcześniej, również nie uzasadnia stanowiska pozwanego, bowiem dzień, w którym wnioskodawca otrzymał rentę to był wtorek, więc wypłata świadczenia mogła nastąpić w dniu 03.07.2017 r. (poniedziałek), a najpóźniej następnego dnia zostałaby zaksięgowana na koncie bankowym wnioskodawcy, a zatem R. S. i tak otrzymałby rentę w dniu 04.07.2017 r.

Wobec powyższego Sąd uznał, że organ rentowy nie miał podstaw, aby dokonać pobrania zaliczki miesięcznej w wysokości 46,01 zł z wypłacanej wnioskodawcy renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W związku z tym R. S. winno zostać wypłacone świadczenie w wysokości 1.228,68 zł.

Odnosząc się natomiast do żądania wnioskodawcy dotyczącego pisemnego wyjaśnienia oraz wskazania personalnego osoby odpowiedzialnej

za błędy, które niekorzystnie wpłynęły na sytuację wnioskodawcy należy wskazać, że zakres dopuszczalnej kognicji sądu odwoławczego wyznaczony zostaje każdorazowo zakresem spornej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W sprawie, w której wniesiono odwołania od decyzji organu rentowego, przedmiot sporu nie może wykraczać poza treść tej decyzji

(por. wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 2012 r. w sprawie II UK 118/11, opubl. w LEX nr 1135992 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 2009 r. w sprawie II UK 234/08, opubl. w LEX nr 553692).

Sąd nie bada więc okoliczności, które wykraczają poza ramy kwestionowanej przez stronę decyzji oraz postępowania, w toku którego decyzję tą podjęto.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak

w pkt I wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję z dnia 28.06.2017 r., znak: (...) w ten sposób, że ustalił wysokość świadczenia do wypłaty na kwotę 1.228,68 zł, zaś w pozostałej części odrzucił odwołanie.